

**V sredo večer je v a ž e n
shod za vse lastnike hiš.
Pridite v polnem številu**

Na mnoga vprašanja od strani lastnikov hiš glede ponovne seje se naznanja, da se zborovanje lastnikov hiš vrši v sredo, 15. februarja, ob 7:30 zvečer v Grdinovi dvorani. Na tem zborovanju bo veliko novega razloženega, kaj se je storilo od zadnjega časa v korist lastnikov hiš. Glavna pojasnila bodo glede novih akcij, ki jih je započel župan iz Akrona, Mr. Sparker zapleno z drugimi župani. Župan Sparker je govoril zadnjo soboto v Clevelandu na shodu Ohio Home Owners Association, kjer je bilo navzočih tudi mnogo odličnih ljudi, kot bivša managerja Hopkins in Burton. Na seji v sredo v Grdinovi dvorani bo razloženo, kar se je na dotičnem sestanku razmotrivalo, in kar se je od zadnje seje tozadevno dogledlo. Pridite in pokažite svoje zanimanje. Lastniki hiš, sedaj je čas, da se zanimate za to, da veste kaj se godi, da ostanete lastniki svojih hiš. Vsak lastnik hiš bi moral danes z zanimanjem slediti mestni, državi in zvezni vladi, ki skušajo skupno rešiti pereča davčna vprašanja. Vstopnina na shod je prosta. Pridite zlasti tisti, ki ste vpisani, in tudi drugi, ki niste še člani, da se vpišete v Klub. Akcija se bo vršila le pod pogojem, da članstvo zanima in si skušalo pomagati pod vodstvom za to izbranih zastopnikov. — Za Ohio Home Owners Association — A. Grdina.

Mary Gorenc umrla

V soboto popoldne je za vedno zaspala Marija Gorenc, rojena Bohinc, doma iz Leš na Gorenjskem. V Ameriki je bivala 25 let. Doma zapuša še starš, tri brate in sestro. Tu zapuša soproga Antona, doma od Sv. Trojice na Dolenjskem. Poleg moža zapuša pet hčerk: Mary, Josephine, Julija, Olga in Ema. Najmlajša je stara 10 let. Ranjka je dve leti bolehal na otrpjenju udov. Bila je članica društva sv. Ane, št. 4 S. D. K. in društva Napredne Slovenke, št. 137 S. N. P. J. Družina Gorenc je pred nekaj leti imela malo trgovino s slaščicami na 53. cesti. Pogreb ranjke se vrši v torek popoldne iz hiše zlasti na 1122 Dallas Rd. Ta cesta se nahaja ob Gordon parku blizu Superior Ave. Vhod do ceste je iz Ansel Rd., in je prva hiša na vogalu Dallas Rd. Pogreb preskrbi A. Grdina in Sinovi. Naj bo blagi pokojnik ohranjen lep spomin med nami, preostali družini pa izrekamo iskreno sožalje!

Zapadle vknjižbe

Kot se poroča bodo clevelandške banke, ki imajo prve vknjižbe na posestva, in ki zapadejo letos ali v bližnji bodočnosti, pomagale dotičnim lastnikom hiš s tem, da posestvo, oziroma vknjižbo znova financirajo. Tozadevno bi se ustanovil poseben finančni zavod s začetnim kapitalom \$5,000,000. Načrt sicer še ni goden za javnost, toda se bo tozadevno lahko v kratkem poročalo. V New Yorku so že upeljali nekaj enakega in upajo, da se bo izkazalo za koristno. Banke so mnenja, da je bolje na novo financirati prve vknjižbe, kot pa nasilnim potom prodajati hiše.

* Nevarno je zbole fanatični evangelist, Billy Sunday, v Des Moines, Ia.

**Governerji posameznih držav
pripravljani pomagati
novemu predsedniku**

Washington, 11. februarja. Governerji posameznih držav ameriške unije so skoro enoglasno odgovorili na poziv novega predsednika, da se udeležijo governerske konference dne 6. marca, katero je sklical novi predsednik Roosevelt. Večina governerjev se je izjavila, da je bila konferenca potrebna in bo prinesla korist narodu. Governerji so mnenja, da je enaka konferenca največje koristi za deželo, kot tudi za novega predsednika. Governer vsake države prinesel na dan mišljenje državljane svoje države, in na konferenci se bo razpravljalo o teh različnih mišljenjih raznih državljanov ter se skušalo slednjim ugoditi. Dosedaj se je oglašilo 39 governerjev raznih držav, da se udeležijo predsedniške konference. Pet governerjev je poslalo sporočilo, da se ne morejo udeležiti, dočim od ostalih starih še ni nobenega odgovora. Republikanski kot demokratični governerji so obljubili sodelovanje.

**Lepa slavnost naših rojakov
v Fairportu**

Dne 5. februarja so naši rojaki v Fairport, O. praznovali lepo slavnost. Praznovali so namreč kar štiri jubileje rojaka in trgovca Mr. Mike Milavca in njegove soproge. Na en in isti dan so praznovali 10 letnico njegovega trgovstva v Fairportu, 34 letnico zakonskega življenja omenjenih, 65 letnico rojstva Mr. Milavca in 50 letnico njegove soproge. Kakih 350 gostov se je zbralo, naših rojakov in drugih, ki so v iskrenih besedah čestitali slavljenčema. Ob dolgih mizah so se posedli veseli gostje k neprisiljeni zabavi in po okusni večerji se je razvil ples ob zvokih domačega orkestra.

Mike Milavec je doma iz Begunj pri Cerknici. Še mlad je šel od doma in je delal kot tesač v madžarskih, romunskih, banatskih in bosanskih župah. Na Ogrskem se je seznanil s svojo sedanjo ženo. Kmalu po poroki sta odšla v Ameriko in sta se ustavila v državi Louisiana, kjer sta si kupila farmo, kjer sta pridelovala največ jagod. Tam sta si precej pomagala. Prodala sta farmo in se naselila v Fairportu in začela z uspešno trgovino na 519 Second St. To je edina slovenska trgovina v Fairportu. Vljudna postrežba, zmerne cene in kremeniti značaj ter dobro čuteče slovensko srce obeh zakoncev jima je pridobilo spoštovanje vseh ljudi. K mnogobrojnim čestitkam se pridružujemo tudi mi in jima želimo še mnogo let sreče in zdravja.

Prijazen obisk

V soboto so nas obiskali v našem uradu sledeči Girardčani: Mr. in Mrs. Frank Zalokar s hčerkama in Mr. Matija Leskovec s hčerko. Bili so po opravku v Clevelandu in kot smo videli, so imeli precej velike papirnatne zavojce seboj. Ker smo bili radovedni, kaj so nakupili, nam je Mrs. Zalokar skrivnostno zaupala, da so nakupili žemlj, ker se jih v Girardu ne dobi. Hvala za obisk!

Seja in zabava

Podružnica št. 25 S. Z. Z. ima nocoj večer sejo in po seji zabavo.

**Šele sedaj je uradno določeno,
da je bil Roosevelt
izvoljen predsednikom**

Washington, 11. februarja. Včeraj se je zbral kongres Zedinjenih držav k plenarni seji, ko sta se sešli senatna in poslanska zbornica, da se uradno presteje glasovi predsedniških elektorjev in se uradno dožene, kdo je bil izvoljen predsednikom Zedinjenih držav. Zaboji, v katerih so se nahajale glasovnice predsedniških elektorjev, so bile odprte od podpredsednika Curtis, toda podpredsednik ni proglasil izvolitev Roosevelta predsednikom in Garnerja podpredsednikom. Curtis je suhoparno naznanil navzoči zbornici poslancev in senatorjev, da je potrebno 266 glasov za izvolitev predsednika. Ko so se glasovi prešteli, se je uradno dognalo, da je 473 predsedniških elektorjev glasovalo za Roosevelta in Garnerja. Kongresmani, ki sede v prvih treh vrstah poslanske zbornice, so se morali umakniti včeraj ob 1. uri popoldne, ko je poslanec senatne zbornice naznanil, da prihajajo senatorji v poslansko zbornico. Senatorji so zasedli svoje seje. Ko so bili zastopniki obeh zbornic zbrani, je podpredsednik uradno proglasil izvolitev Roosevelta in Garnerja.

Naši novi naročniki

Tekom preteklega tedna so se sledeči naši rojaki naročili na dnevnik "Ameriška Domovina": Frank Škufca, Chardon, O.; Miss Rose Zakrajšek, Jennie Tekavec, Joe Milavec, Frank Baron, Andrej Bačnik, Joseph Stradiot, Jakob Kuret, Louis Knaus, Frank Stampfel, Mr. Markužič in Frank Banič. Prav iskrena hvala tako številnim novim naročnikom in se vljudno priporočamo tudi ostalim rojakom za naročilo. Imena vseh novih naročnikov so vselej označena po radio.

**Pisatelj dolži Forda za
stavko v Detroitu**

Detroit, Michigan, 11. februarja. B. C. Forbes, znani ekonomist in pisatelj, je danes javno obdolžil Henry Forda, da je kriv zadnjih štrajkov v raznih avto delavnicah v Detroitu. Ford družba, dolži pisatelj, je prva med vsemi, ki pritiska na druge delavnice, da znižajo cene do skrajnosti. Tovarne, ki delajo pogodbe s Fordom, so prisiljene dati najnižje cene, kar ima za posledico, da dotične tovarne odvzamejo delavcem na njih plači. Delavci so spoznali, da ne dobivajo dovolj za življenje in so bili prisiljeni iti na štrajk.

Iz bolnice

Iz bolnice, kjer se je nahajala šest tednov, se je vrnila devetletna Jennie Vidmar, 6611 Edna Ave. Nahaja se sedaj na domu pod zdravniško oskrbo. Prijatelje jo lahko obiščejo.

Na bolniški postelji

Prejšnji teden je bolezen položila na posteljo rojaka Joe Stoparja, 15419 Ridpath Ave. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Mrs. Mandel bolna

Mrs. Josephine Mandel, soproga poznane trgovca na Waterloo Rd., se nahaja v Cleveland Clinic bolnici. Prijatelje jo lahko obiščejo.

35-letnica

Leto, ki je bilo 35. leto, odkar izhaja slovenski časopis v Clevelandu, ki je danes znan pod imenom "Ameriška Domovina." V letu 1898 je g. Anton Klirc, tedanji pionir v Clevelandu, ustanovil časopis "Narodna Beseda," ki je izhajal dvakrat na mesec. List je veljal tedaj 25 centov na leto, in kvoter je bil tedaj vreden kot danes \$2.00. Od tedaj je razvil in največji, najbolj originalni slovenski dnevnik v Zedinjenih državah. "Ameriška Domovina" izhaja dnevno, dvakrat na teden na šestih straneh s tedensko angleško in drugo posebno prilogo. Večje obsega in bolj originalne vsebine nima noben drug slovenski časopis v Ameriki, poleg tega pa ima "Ameriška Domovina" še to prednost, da ima zveste in lojalne naročnike, ki tudi v teh depresijskih časih zvesto spolnujejo svojo dolžnost napram časopisu, in izkaz novih naročnikov je tedensko zelo zanimiv. Ob priliki 35-letnice obkanta prvega slovenskega časopisa v Clevelandu, je lastništvo "Ameriške Domovine" postavila krasno novo uradno poslopje, ki je v krasni naselbini. To se je moglo zgoditi le z lojalno podporo naročnikov, trgovcev, društev in naših narodnih organizacij. Ob priliki 35-letnice v nove urade bo "Ameriška Domovina" priredila sijajen radio koncert, ki se bo oddajal poleg rednega nedeljskega radio koncerta še eno celo nadaljno uro, v nedeljo, 26. februarja, od 5. do 6. ure popoldne na WJAY radio postaji v Clevelandu.

**Novi kritiki napram načrtu
župana Millerja**

Novi kritiki načrta župana Millerja so se pojavili včeraj. Kot znano zahteva župan Miller, da se brezposelnim preskrbi delo, ne pa daje miloščina. Zamorski councilman Bundy je včeraj izjavil, da bo danes pri seji mestne zbornice predlagal, da se načrt župana Millerja sicer sprejme, toda s pristavkom, da se miloščina ljudem ne sme ustaviti, in da sedanje vodstvo dobrodelnih društev pod vodstvom A. V. Cannona ostane kot je. Protesti proti načrtu župana Millerja prihajajo zlasti iz zamorskih delov mesta, kjer dobrodelne družbe dajejo največ podpore. Poleg tega zamorskega protesta je prišel včeraj še protest od metodistov St. James cerkve, kjer se je sprejela resolucija, ki nazivlje načrt župana Millerja kot "zloben in nepraktičen."

Cox poslanik?

Iz Washingtona se poroča, da zna biti imenovan James Cox bivši governer države Ohio, za ameriškega poslanika v Londonu.

**200 delavcev ubitih v siloviti
razstrelbi v Saar
okraju v Nemčiji**

Saarbrücken, Nemčija, 11. februarja. V mestu Neunkirchen, v Saar okraju, je eksplodiral danes ogromen kotel s plinom. Razstrelba je razširila smrt in razdejane daleč naokoli. Neuradno se poroča, da je moralo biti v tej razstrelbi najmanj 200 ljudi ubitih. Brzobjavne, telefonske in druge zveze z mestom nesreče so prekinjene. Računa se, da mora biti na stotine ranjenih ljudi. Poročila, ki so dosedaj prišla iz mesta Neunkirchen, pravijo, da je okolica enaka vojnemu prizoru, kjer so padale bombe ves dan. Mesto Neunkirchen šteje 41,000 prebivalcev. Na lice mesta je dospelo stotine policistov, ognjegašev in prostovoljno rešilno moštvo, ki išče v razvalinah mrtvece kot ranjence. Tekom prve pol ure so prinesli nič manj kot 40 mrtvih trupel na dan. Rešila dela so zelo otežkočena, ker se v mestu še vedno podira zidovje. Ogromni kotel, ki je eksplodiral, je bil eden najbolj modernih in zgrajen šele pred dvema letoma. Preskrboval je vse mesto in okolico s plinom. Bil je 250 čevljev visok in v njem se je nahajalo 130,000 kubičnih čevljev plina. Razstrelbo je bilo slišati na 30 milj naokoli. Tresle so se vse sosednje vasi. Šipe so bile milje daleč naokoli razbite. Kolikor se je moglo dosedaj dognati je razstrelba zahtevala 210 mrtvih, 250 težko ranjenih in nekako 500 lahko ranjenih. Najmanj 50 hiš je porušeni in bojijo se, da dobijo v ruševinah še mnogo mrtvecev. Med ubitimi je tudi mnogo otrok in žensk.

Rockefeller in žganje

New York, 10. februarja. — John D. Rockefeller Jr., je prepričan, da je 18. amendent v Zedinjenih državah končno preklican, in je raditega poslal posebno komisijo v Evropo, ki naj se prepriča, kako poslujejo tam razne vlade glede opojne pijače. Rockefeller Jr. je bil svoje člane odločen pristaš suhačev, toda je zadnje leto spremenil svoje mnenje in se podal v boj za odpravo prohibicije. Rockefeller Jr. se je izjavil, da je sedanji sistem prohibicije v Ameriki postal nemogoč.

**Ugleden angleški častnik
obdolžen vohunstva**

London, 11. februarja. Vojno ministerstvo naznanja, da so zaprli v Londonski stolp višjega častnika Seaforth Highlander regimenta, kateri regiment uživa največjo čast v Angliji. Častnik je obdolžen, da je prodal važne državne listine. O podrobnostih se vlada ni izjavila. Pri dotičnem pluku služi samo častniki plemenitih rodbin.

Hiša governerja

Iz Marietta, Ohio, se poroča, da so popokale vodne cevi v hiši, ki je last governerja Geo. White. Tisoče galon vode je uničilo pohištvo in druge vrednosti. Škode je več tisoč dolarjev. V hiši razven oskrbnika ni nihče prebival, odkar se White kot governer nahaja v Columbusu.

Italijan zmagal

Primo Carnera, laški rokoborec, je pretekli petek premagal v New Yorku Ernie Schaafa. Carnera je s tem dobil pravico pozvati na rokoborbo čempiona Sharkeya. Navzoči ljudje so Laha izvižgali.

**Položaj v bankah se zboljšuje.
Prvi preostanek
viden v 31. mesecih**

New York, 11. februarja. Prvi čisti bančni preostanek bank v Zedinjenih državah se je pokazal ob koncu zadnjega poslovnega tedna, ki kaže, da se je bančno poslovanje zboljšalo za 10 odstotkov nad poslovanjem ob koncu januarja lanskega leta. V finančnih krogih se smatra to kot za največji uspeh tekom enega leta in kot za sigurno znamenje, da se časi obračajo na bolje. Obenem prikazuje finančna statistika, da je število prodanih trdnj in njih premoženja bilo v januarju najmanjše od leta 1930, kar je drugo sigurno znamenje zboljšanja položaja. Bančno poslovanje v zadnjem tednu meseca januarja je znašalo \$3,419,000,000, dočim je znašalo v istem mesecu lanskega leta za \$300,000,000 manj, kar znači 10 odstotkov napredka. Bondi na javnem denarnem trgu se dobro držijo, dočim tudi cena delnic ne pada več. Kot so finančni krogi prepričani, je najhujša denarna kriza prestana.

**Tajni dokumenti razburjajo
evropske duhove**

Dunaj, 12. februarja. V Avstriji, v Ogrski in tudi v Jugoslaviji in Romunski je te dni mnogo razburjenih duhov. Še včeraj sta francoski in angleški poslanik energično protestirala pri ogrski vladi in zahtevala, da slednja pojasni, zakaj prihajajo tajne pošiljave orožja iz Italije za Ogrsko. Prišli so na sled že zaporedoma enakim tajnim pošiljavam iz Italije. Trdi se, da Italija skriva orožje Ogrsko za napad proti Jugoslaviji. Včeraj pa je bilo vlomljeno v urad ogrskega vojaškega atašeeja v Beogradu in dragocene tiskovine odnešene. Ogrski poslanik v Beogradu je protestiral pri jugoslovanski vladi, toda jugoslovanska vlada je izjavila, da so bili to najbrž navadni vlomilci, česar pa ogrski poslanik ni verjel in izjavil, da so bili ukrajeni samo gotovi diplomatski papirji, ki so bili pozneje na skrivnostni način vrnjeni. Zadnji teden so tudi na Romunskem odkrili veliko rdečo vohunsko zaroto, in posledica je bila proglasitev obsednega stanja. Vse komunistične organizacije so bile razpuščene. Iz urada avstrijskega ministra za domačo obrambo pa so včeraj odnesli važne tajne dokumente.

Znamenje časov

Kompanije, ki prodajajo svetilke petrolejke, poročajo, da delajo prav dobro trgovino. Že dolgo vrsto let je minulo, odkar so ljudje v Clevelandu kupovali petrolejke. V tej krizi pa, ko je v mnogih hišah zaprt plin in elektrika, ker ljudje ne morejo plačati računov, pridejo prav petrolejke, ki so poceni, in tudi petrolej je jako cenen.

Listnica uredništva

A. T. Dotični list ni "delavsko" podjetje, pač pa ima v njem največ delnic trgovec Oglar. Tudi nima omenjeni časopis nobene izrazite politične, delavske ali kake druge barve. Enkrat so socialisti, enkrat republikanci, potem svobodomiselnici in narodnjaki in sedaj so zopet socialisti, kakor veter piha. Končno se taka veterjaška politika nikakor ne izplača. Je puhla kot Barbičevi dopisi. Po zdrav!

**Zanimive vesti iz življenja
naših ljudi po ameriških
naselbinah**

Iz poročila glavnega tajnika S. N. P. Jednote je razvidno, da je imenovana Jednota napredovala v zadnji polovici lanskega leta za \$190,910.45. Skupno premoženje S. N. P. J. je znašalo koncem leta 1932 v knjižni vrednosti \$5,534,702.41. Številke o položaju članstva so pa nekoliko drugačne. Od 1. julija, 1932, pa do 1. januarja, 1933, je bilo črtanih iz Jednote 2,218 članov, na pasivno listo jih je šlo 2,110, umrla sta pa 202 člana. Tekom zadnjih šestih mesecev pa je dobila S. N. P. Jednota samo 188 novih članov. Izguba aktivnih članov znaša torej 4,530 članov in članic. Dne 31. decembra je štela S. N. P. Jednota samo še 32,797 članov in članic v aktivnem oddelku.

Tudi Mladinski oddelk je nazadoval. Dne 30. junija, 1932, je bilo v Mladinskem oddelku 16,123 članov. Tekom zadnjih šest mesecev jih je umrlo 12, črtanih je bilo 503, in na pasivno listo jih je šlo 288. Novih je bilo sprejetih samo 178. Izguba članov v Mladinskem oddelku znaša torej 625 članov. V Mladinskem oddelku je imela S. N. P. Jednota koncem decembra, 1932, še 15,498 članov.

Na pasivni listi oddelka za odrasle se danes nahaja že 7,271 članov in članic, na pasivni listi mladinskega oddelka pa 606. Kar se tiče skladov je med vsemi najhujše prizadet odškodninski sklad, kot poroča "Prosveta." Tekom leta 1932 je Jednota izplačala \$121,089.24 za poškodnine, v sklad so pa plačali člani skupaj \$74,464.56, torej za nad \$46,000 manj kot so znašala vplačila.

Samo za operacije na slepiču je Jednota izplačala \$32,300. Takih slučajev je bilo 323. Bolniški sklad je imel v letu 1932 vseh dohodkov \$221,278.93, izplačila so pa znašala \$202,729.00. Preostanek v bolniškem skladu znaša koncem leta 1932 svoto \$85,269. Sklad izrednih podpor je pa izčrpan. Izplačuje se sproti, kar pride in to ne zadostuje. V sklad izrednih podpor prihaja mesečno nekako \$1,600.00, prošnji za podporo je pa za nekako \$2,000 na mesec.

Glavni odbor S. N. P. Jednote je na svojem zborovanju tudi sklenil da se opusti dva asessmenta za mladinski oddelk, in sicer v mesecu aprilu in maju. Posojila se bodo dajala v bodoče le na smrtninski asessment in za bolniški asessment za \$1.00 bolniške podpore, in to le za tri mesece v letu.

Razbito okno

Pri slovenskem trgovcu Anton Ogrin, ki ima svojo trgovino v prostorih Slovenskega Delavskega Doma, na Waterloo Rd., so neznani zlikovci ubili šipko razstavnega okna. To je že drugi slučaj v treh tednih.

30-dnevnic

V torek, 14. februarja se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Vida ob 6:30 zjutraj za pokojnim Anton Gobec ob priliki 30-dnevnic njegove smrti. Prijatelji in znanci so vabljeni.

K molitvi in pogrebu

Članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ so prošene, da pridejo nocoj večer k skupni molitvi za pokojno članico Mary Gorenc, 1122 Dallas Rd., in se jutri polnočevno udeležijo pogreba. * V St. Louisu je registriranih 75,000 brezposelnih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 36, Mon., Feb. 13th, 1933

Imejte pamet in zavest

Od vaše hiše do sosedove, po vseh ulicah in cestah, hodijo vsakovrstni krošnjari, ki ponujajo našim ljudem najbolj različno blago: nogavice, škarje, podobice, rombe, fotografije, robce, ovratnice, obleke, čevlje, milo, dišave, sploh vse, kar bi utegnili premotiti lahkoverne ljudi, da kupijo.

Kdo pozna te barantače? Danes so, jutri jih ni. Večnoma prodajajo ukradeno blago. Vsak dan čitamo, da je bila ta ali ona trgovina izropana. Odnegli so za toliko in toliko tisoč dolarjev denarja, poleg tega pa za mnogo tisočev vrednosti blaga.

Navadno je več banditov skupaj v kompaniji, ki ukradeno blago prodajajo svojim zaupnikom, ki sicer nimajo slabega rekorda pri policiji, zato pa lahko spravijo blago v denar pri lahkovernih ljudeh. Marsikdo se je že bridko kesal, ker je kupil blago od teh barantačev, kajti policija je prišla na sled takemu blagu in ga zaplenila, osebo pa, ki je tako blago kupila, je zaprla kot sumljivega, češ, da podpira tatove in roparje. O tem vedo povedati naši ljudje dovolj žalostnih zgodb.

In to še ni vse. Marsikdaj se čudite, kako je mogoče, da je bilo v vašo hišo ponoči vlomljeno, kako je mogoče, da ste bili okradeni. Ti mešetarji od hiše do hiše imajo svoje prste vmes. Potrka na vaša vrata, lepo vas pozdravi, ponudi blago, vi ga spustite v hišo in začnete z njim barantati. Pri tem pa ne opazite hitrih in švigajočih pogledov, ki jih razpošilja tak barantač po vašem stanovanju. Par dni pozneje dobite ponočni obisk. Olajšali so vas kolikor ste pač imeli. "Ameriška Domovina" je že poročala, da so samo lanske leto našim ljudem odnesli enaki lopovi za nekako \$30,000 v gotovini.

Mnogokrat se pa v takih barantačih, ki hodijo od hiše do hiše s svojo krošnjo, skrivajo tudi tajni agenti, ki vohunijo glede opojne pijače ali pa glede postavnega prihoda v Ameriko. Tekom zadnjih deset let je prišla policija ali pa drugi tozadevni uradniki v sto in sto slovenskih hiš, ki so začeli iskati opojno pijačo. Ljudje so mislili, da jih je izdal sosed, kar se je v nekaterih slučajih tudi zgodilo, toda v resnici ste bili naznanjeni od teh barantačev, ki so za svoje špijonstvo dobili plačano na ta ali oni način. Barantači dobivajo za svoje vohunsko delo plačo in pridejo na ta način od levega denarja.

Končno pa: ko kupujete od teh cestnih barantačev, ne veste, kakšno blago kupite, in kom koristite s tem? Ali barantači, ki so večinoma tuji, kaj prispevajo za vaš napredek, za vašo družbo, za vašo cerkev, za vaše narodne domove in narodne ustanove? Nikdar ne! Denar, ki jim ga daste, zgine popolnoma iz slovenskih krogov, ta slovenski denar ne bo nikdar več našel pota nazaj v slovenske kroge. V kakih beznicah se vam smejejo ti barantači, češ, kako lahkoverni so ti "degoti" in "polaks."

Da smo obrnili pozornost na to dejstvo je vzrok, ker vidimo na stotine teh baratačev, ki hodijo dnevno od slovenske hiše do druge slovenske hiše. Tisoče dolarjev iz mozga tekom leta od naših ljudi, dočim naši trgovci tožijo o slabih časih. Če bi le mogli enkrat prepričati naše ljudi, kako nespametno je enako kupovanje od barantačev, bi našelbina naredila velik korak k napredku. Ti barantači ne plačujejo davka, kot ga morajo plačevati naši trgovci, kar je seveda slabo za mesto. Ti ljudje prodajajo vam ukradeno blago, kar je slabo za vas, ker največkrat je blago pokvarjeno, poleg tega pa riskirate sitnosti s policijo. Ti barantači so navadni vohuni, ki so že stotine naših ljudi spravili ob denar, in škoda je za vsak dolar, ki je odnešen na ta način iz slovenske hiše. Je sicer med temi prodajalci od hiše do hiše nekaj naših ljudi, katere poznate in jim lahko zaupate, toda pred tujimi barantači zapirajte vrata. Ne imejte opraviti ničesar z njimi. Če danes ne, se boste jutri ali prihodnje leto kesali.

Naselbina ima dovolj poštenih in razumnih domačih trgovcev, pri katerih kupite dobro, pošteno in zanesljivo blago po istih ali nižjih cenah kot ukradeno blago od pocestnih barantačev.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. — Kako lepo napredujejo klubi slovenskih demokratov in demokratkinj v 32. vardi! Da se bolj spoznamo, imamo na vsaki tretji mesec skupno sejo, moški in ženski klub. Na taki seji se sklepa le o poglavitnih točkah, posebno pa v časih, ko nam hočejo 32. vardo razkosati in to tako, da bi ne bili Slovenci skupaj v eni vardi. Ker pa držimo skupaj, kot člen v verigi, nas ne bodo tako lahko ugnali v kozji rog. Naši nasprotniki imajo popolen obris, kak nas bodo razdelili, da ne bi imeli Sloveni nobene moči. Naš vardin

se plača najemnina dvorane, v kateri se obdržavajo klubove seje in prireditve. Po seji imamo vedno kako zabavo. Kako se lepo priležo taka zabava, ko smo vsi ene stranke skupaj. Naše ženske pridno pripravljajo kavo in razne prigrizke, moški imamo pa drugi posel. Da se pravilno in po paragrafih pleše, je vedno na straži naš zavedni Slovenec John Rožanc. Ako kateri pravilno ne pleše, dobi pa metlo v roke, katere se gotovo vsak brani, pa se ne zmaže. Med odmorom pa je vedno zaposlen naš vedno vesel John Prišel z ohajčanom in nam postreže.

Zato apeliram na naše rojake, da pristopijo v naš demokratiški klub. Ako jim ni politika, jim bo pa zabava v razvedrilo. Prihodnja seja je prvi torek v mesecu za moške, drugi torek v mesecu pa za ženske v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. Celoletna članarina je \$1.00.

John Urbas.

Euclid h Clevelandu

Pred nekaj dnevi sem čital dopis iz Euclida pod imenom Mr. Valentin Turka, v katerem dopisu izraža željo, da naj se mesto Euclid priklupi h Clevelandu in združi v eno z njim.

Podpiram z obema rokama to misel. Vzrokov je dovolj. Mogoče bo treba poiskati in navesti prave vzroke, da bo slednji stanovalci Euclida lahko videli v temu korist. Ni dvoma da bo korist za slednjega stanovalca v tem, če se mesto združi z mestom Clevelandom.

Sem lastnik več parcel in lastnega doma v Euclidu in prav to je vzrok, da tudi jaz zelo želim, da bi se združilo mesto Euclid s Clevelandom v namenu, da bo to v korist v mnogih ozirih.

Moje želje za združitev so samo v tem, da se zlažja breme nam vsem, ki imamo tam svoja posestva in da se nam da boljše komoditeta, kakoršno uživa ljudstvo v Clevelandu.

Številni so vzroki za združitev. Upam, da se bodo oglasili še drugi in se strinjali s tem. Nič ne škodi se v tem pogovoru v naših časopisih in preresetati stvarno resnico, ki je v tem, da bo korist vsem stanovalcem mesta Euclida, če se združi s Clevelandom.

Ze se je začelo prerekanje, da se nam ne bo dalo cen kakor jih imajo clevelandski meščani. Ze se ukrepa, da naj bi se mesto združilo s kakšnim drugim mestcem, itd. . . .

Zakaj pa ne se združiti z velenostem Clevelandom, kjer bomo imeli vse, kar ima milijonsko mesto, če se združimo z njim. V tem je bila že beseda v mestni hiši v Clevelandu sprožena in odgovorilo se je: "Če mesto Euclid to kmalu ne stori, bo imelo težkoče to uresničiti pozneje." To se pravi, da se mesto Euclid pogreva v velike dolgove in da si zna iskopati jamo, iz katere ne bo lahko izšlo.

Te vrstice sem napisal popolnoma nepristransko, sam od svojega pogleda v gospodarske zadeve. Nimam ničesar napram uradnikom mesta Euclida in ne napram sedanjim administracijam. Vidim le veliko korist v tem, če se združimo v eno s Clevelandom, kjer se nam bo nudila vsa komodnost, bodisi radi transporta, postrežbe, vode in plina in še mnogo drugih okolnosti. Tako minljivi jaz, kot posestnik in stanovalci in davkoplačevalci. Jaz se vsaj lahko vozim z avtom, oni pa, ki avto nima, pa še bolj potrebuje transportne postrežbe.

Anton Grdina.

Sultanovi diamanti prodani v Parizu

Paris, 11. februarja. Dva sijajna diamanta, svetovno znana, last nekdanjega turškega sultana, sta bila prodana včeraj v mestni zastavljalnici za \$62,000. Diamanti so bili nekdanji last sultana Abdul Himida.

DVAJSET LET MED CLEVELANDSKIMI SLOVENCMI

John J. Oman

"Danes popoldne ob 3. bo na faranov je bilo vedno s cerkvenim odborom za napredek. Polena so letela vedno le od manjšine in to od takih, kakor je omenil moj rajni predhodnik: "ki malo dajo." Take ljudi se ne sme prereno vzeti. Sicer je tudi stara resnica, da vsi ljudje niso nikdar ene in iste misli. Vsem ljudem niti Bog ne ustreže; to sem opazil še doma, kot dečko. Če je bilo še tako suho in dežja potreba bolj kot vsakdanjega kruha, vedno je še kdo prosil, "oh, da bi le dežja še ne bilo, imam še to in to za spraviti." Bog pa ni čakal, da bi bil pospravljen "to in to," ampak je dal dež, ker je bil koristen in potreben za splošen dobrobit. Prav tako tudi gospodarski odbor, ne pri cerkvi in ne pri kakem drugem podjetju, ne more čakati, da bi bili vsi za nameravano podvzetje. Če bi čakal, bi nikdar ničesar ne storil.

Po nekaterih farah, zlasti slovenskih v Ameriki, imajo takozvane "farne seje." Za vsako malenkost se zahteva "farna seja." Pri taki seji se veliko govori, pa malo stori. Največkrat pa se take seje končujejo v prepiru in jezi. Kakor Ribničan, so tudi farani sv. Lovrenca sprevideali, da ima "vsaka glava svojo pamet" in so take seje že zdavnaj opustili. Mesto tega izvolijo vsako leto 42 zastopnikov, kateri vsak mesec ljudi v svojem okraju obiščejo v svrhu mesečne kolekte. Na teh potih se seznanijo s željami ali pa priložijo ljudi in to prinesejo na sejo celotnega odbora.

Father Lavrič je takoj po nedelji zbolel; prehladil se je. Par dni se je otepal boleznin in še opravljal svoje delo. Prehladu se je pridružila pljučnica. Častiti gospod se je vdal zdravniškemu prigravarjanju in se podal v bolnišnico. Prepozno! Pljučnica se je le poslabšala in teden po tem oznanilo je Father Lavrič pustil vse svetne skrbi ter odšel pred sodni stol božji, da tam poda račun od svojega hiševarja. Upamo, da od svojih nekdanjih faranov ni pozabljen, ampak da še vedno, še vsaki dan, pohiti kaka molitvica pred Njega, ki drži usodo živih in mrtvih v svoji roki. Društvo Najsvetjega Imena poskrbi, da se vsako leto na 25. julija daruje sv. daritev za pokoj njegove duše. Naj počiva v miru!

Ce je bil Father Lavrič rešen problema glede šolskih prostorov, je zadeva tem težje legla na moja ramena. Ker pa sem prišel tik pred pričetkom šole, ni bilo na kako gradbo več misliti. Obesli smo zastor pred oltar in tako zagnili Najsvetjega, cerkev pa porabili za šolo čez teden.

Takoj drugo leto smo stari bajto, v kateri so stanovali in zmrzovali šolske sestre prodali, ter zidali novo hišo za sestre v pritličju katere smo pripravili dve šolski sobi. 420 otrok je naskočilo vse te šolske prostore in kmalu napolnili vse do zadnjega sedea. Par let pozneje, leta 1920, smo bili primorani prizidati šolo in stare sobe pod cerkvijo preurediti tako, da so odgovarjale svojemu namenu. Pa še so prihajali novi ukažljivi mali Slovenci in Slovenke. Leta 1924 nam ni kazalo drugega, kakor začeti z novo cerkvijo in staro preurediti za šolo. Dobili smo na ta način kpnčno 12 sob, v katere je pohajalo malone 700 otrok. 12 učiteljic iz reda sv. Dominika je takrat poučevalo vse te otroke. Med temi je bilo pet sester iz domače fare. Do dana je fara sv. Lovrenca dala učiteljskemu poklicu 23 sester in sicer 21 jih je reda sv. Dominika in dve reda sv. Frančiška, katerih glavni stan je v Jolietu. Pri tem pa nimamo niti enega svojega lastnega sina v duhovskem poklicu. Le upanje imamo, da bomo čez leto in pol praznovali prve nove maše dan, katero bo daroval, če Bog da, sin tukajšnjih staršev.

Pri vsem zgoraj omenjenemu delu in napredku pa smo zadel, kakor Father Lavrič, na odpor, kritiko in polena. Več

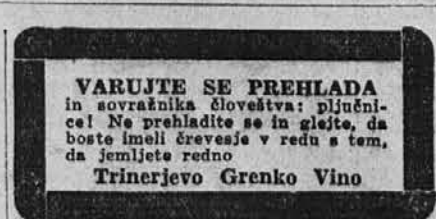
stal ob strani Dr. Wilfanu, ter nastopal neustrašeno kot govornik po slovenskih in isterskih vaseh za njegovo izvolitev, ter ostalih slovenskih kandidatov. Dan in noč je bil na govorniški turi, ter klical narod k edinstvu in skupnemu nastopu. Kdor je kdaj imel priliko v takih razmerah nastopati in se telesno in duševno eksponirati, ta bo vedel, koliko daleč je bil Marijan od življenja in smrti in koliko daleč od zapora internacije in prostosti.

Kot tajnik kulturne centrale "Prosvete" v Trstu, je v teku treh mesecev oživel, reorganiziral in ustanovil nad devetdeset naših kulturnih društev in iste spravil k življenju v centralnem sodelovanju v Julijski Benečiji. Njegovo veliko in požrtvovalno delo mu je lahko v veliki narodni ponos in to človeka, ki je po krvi očeta iz naroda za narod živel. Preskrbel je vsem tem kulturnim društvom potom dobrih zvez, katere je imel razpredene po celotni domovini, brezplačne knjižnice, godbene instrumente in druge pripomočke, ki so jih za svojo delovanje potrebovali.

V letu 1921 je zbral in pripravil vse gradivo, ter sestavil ogromno poročilo o fašističnih nasiljih v Primorju. Njegovo poročilo so poleg jugoslovanskega časopisja objavili tudi italijanski, francoski, nemški, angleški in naši časopisi v Ameriki. Skoro ga ni najti v Julijski Benečiji kotička ali gorske naselbine, kjer ni bil tekom svojega delovanja prej ali slej, bodisi da je obdrževal shode, sestanke, predavanja, prihajal obiskavat informativno eno, ki so utrpeli nasilja in bili preganjani.

V letu 1922 je izdal knjižico ter tolmačil invalidni zakon, na podlagi katerega pojasnila je pomagal tisočim vojnim invalidom v Julijski Benečiji, da so prišli po zakonu do pokojninskih zahtev in priznanih pravic.

V letu 1924, meseca decembra, je najti Marijana v Clevelandu kot vnetega igrovdaja pri dramskem društvu "Anton Verov-

VARUJTE SE PREHLADA in sosedstva clevelandskih bližnic! Ne prehladite se in glave, da boste imeli črvenje v redu s tem, da jemljete redno Trincerjevo Grenko Vno

nega cerkvenega odbora, katere se vrši vsake tri mesece. Tam se mirno razmotriva o raznih gospodarskih zadevah fare in se ljudem, kjerkoli mogoče, ustreže. Ako se pa ne more, se jim pove vzrok, zakaj se ne more.

Zgorajšni sistem, mislim, je obvaroval faro pred kakimi hudimi strankami. Vseh osemnajst let ni bilo nobenega razdora med farani. Če se tu pa tam pojavi kako razprtje med dvema družinama, se to kmalu poravnava brez vsake rabuke. Naj bo to povedano faranom v kredit in priznanje. V edinstvi pa je moč in ta edinstvo je zmogla, da so v primeroma kratkem času — v teku dvajsetih let — farani sv. Lovrenca sezidali župnišče, šolo, hišo za 14 učiteljic in polovico nove cerkve, ali basement. Vse to stane več stotisoč dolarjev in na vsem tem sloni le malenkostni dolg. Da, v slogi je moč!

Fara sv. Lovrenca, kakor vse druge clevelandске fare, obstoja po največ iz Dolenjcev, peščice Gorenjcev, in precejšnji odstotek Primorcev in Kraševcev. Vsak od teh zasluži nekaj zasebnih opisov.

(Dalje prihodnjič)

NAŠI LJUDJE

Za danes sem si omislil na kratko opisati osebo, ki tiči v collinwoodski naselbini, kot v policia pod grmom. V mislih imam našega učitelja Slovenske šole Slov. doma na Holmes Ave. Mr. Marijana Urbančiča. S tem dopisom ga hočem javnosti predstaviti v spoznanje in opisati njegovo življenje in delovanje in stari domovini in tukaj v Clevelandu.

Rodil se je v letu 1898 v Slavju, občina Materija na Primorskem kot sin narodno zavednega učitelja. Prvo šolsko podlago mu je dal oče v šoli in po končanem letu pa ga je oče dal v Gorico, kjer je dovršil štiri leta deške vadnice. Pozneje je stopil v gimnazijo, ter dovršil z dobrim uspehom štiri nižje in štiri višje srednje šole. Po položeni maturi se je vpisal na vseučilišče v Ljubljani in sicer na pravno fakulteto. Poleg študija je sprejel službo pri političnem društvu "Edinost" v Trstu, ter sodeloval v uradni listu "Edinost." Poleg tega dela je bil sotrudnik in dopisnik drugih jugoslovanskih časopisov. V svojstvu kot tajnik političnega društva "Edinost" je preživel z našim narodom v Julijski Benečiji vse grozote nasilja in tiranije. Vedno zasledovan vsled narodnega dela po italijanskih oblastvih mu je bil obstanek v tužni Primorski nemogoč. S žalostnim srem in togoto v sru se je odločil zapustiti domovino in trpeče rojake pod peto fašizma, da se izogne neljubim posledicam in celo preteči nasilni smrti. Da izbršle sledove za seboj in vsak korak, ki so mu ga sledili se je natiho odločil, da se umakne za nekaj časa v Združene države. Tihi sklep je postal tudi dejstvo. Svoje organizatorične sposobnosti je pokazal v priliki državnozbornih volitev v letu 1921, to je prvih volitev, ki so jih doživeli Jugoslovani v Italiji. Pozneje, v letu 1921, ko so se izvedle nove državnozbornske volitve, za parlament in ko so po slovenskih vaseh padale bombe in ko so se vršile od strani fašizma največje grozote in nasilja, je vneto

stal ob strani Dr. Wilfanu, ter nastopal neustrašeno kot govornik po slovenskih in isterskih vaseh za njegovo izvolitev, ter ostalih slovenskih kandidatov. Dan in noč je bil na govorniški turi, ter klical narod k edinstvu in skupnemu nastopu. Kdor je kdaj imel priliko v takih razmerah nastopati in se telesno in duševno eksponirati, ta bo vedel, koliko daleč je bil Marijan od življenja in smrti in koliko daleč od zapora internacije in prostosti.

Kot tajnik kulturne centrale "Prosvete" v Trstu, je v teku treh mesecev oživel, reorganiziral in ustanovil nad devetdeset naših kulturnih društev in iste spravil k življenju v centralnem sodelovanju v Julijski Benečiji. Njegovo veliko in požrtvovalno delo mu je lahko v veliki narodni ponos in to človeka, ki je po krvi očeta iz naroda za narod živel. Preskrbel je vsem tem kulturnim društvom potom dobrih zvez, katere je imel razpredene po celotni domovini, brezplačne knjižnice, godbene instrumente in druge pripomočke, ki so jih za svojo delovanje potrebovali.

V letu 1921 je zbral in pripravil vse gradivo, ter sestavil ogromno poročilo o fašističnih nasiljih v Primorju. Njegovo poročilo so poleg jugoslovanskega časopisja objavili tudi italijanski, francoski, nemški, angleški in naši časopisi v Ameriki. Skoro ga ni najti v Julijski Benečiji kotička ali gorske naselbine, kjer ni bil tekom svojega delovanja prej ali slej, bodisi da je obdrževal shode, sestanke, predavanja, prihajal obiskavat informativno eno, ki so utrpeli nasilja in bili preganjani.

V letu 1922 je izdal knjižico ter tolmačil invalidni zakon, na podlagi katerega pojasnila je pomagal tisočim vojnim invalidom v Julijski Benečiji, da so prišli po zakonu do pokojninskih zahtev in priznanih pravic.

V letu 1924, meseca decembra, je najti Marijana v Clevelandu kot vnetega igrovdaja pri dramskem društvu "Anton Verov-

(Dalje na 3. strani)

Če verjamete al' pa ne.

"Dragi Jaka! Ker od povsod dobivaš novice za Tvojo kolono jih pa še tukaj od nas nekaj sprejmi. Kot pravim, od povsod jih dobiš novice, samo in našega White road ne. Čaka! Ti jih bom jaz en par povedal. Dne 21. januarja zvečer sem stopil na porč in slišal sem žabpet ali regljat, kakor se že reče. Sedaj pa res ne vem, da-li tudi žabe vedo, da je Roosevelt voljen ter da se bliža konec suše, ali pa te živalice sploh suše ne poznajo, kakor jo tudi mi ne. Kakopak!

Z našo Belo cesto imamo vedno sitnosti. Le nekaj tednov v zimskem času je res bela, ker je pokrita s snegom, nato je blatna in sicer je blato mehko. Potem pa blato zmrzne in je seveda trdo, tako da uboge kočije poskakujejo kot bi vozile po krški gmajni. V letnem času je pa prahu, da je groza, posebno kadar se vrši kak piknik na Močnikarjevi farmi.

Na Frankovi farmi, kot izgleda bo letos poleti prav luštno, da bo je že precej izboljšal. Potok bo sicer tekla v isti smeri kot poprej in tudi dreves prav da ne bo mufal, ampak pleslji bo dal pa nanovo papirat. Korenine (mislim drevesne korenine, ne v Frankovih čeljustih) so že vse odstranjene, v kuhinji so pa postavljene električne pečice, samo luči bodo še na smrdljivec.

Cene za piknike letos bodo že ko nizke. Za predpolodne ne bo Frank nič računal, popoldne računal pa samo za senco. Pri piknik je bil, kot vsako leto, stonj in sicer je istega obdobja Euclid Rifle klub 5. februarja in ker v tem mesecu ni nobene sence, zato tudi ni računal. Torej kdor hoče imeti prostor za piknik zastonj, naj si ga izbere sedaj, dokler je v drevu še ivje in ne listje.

Mimo grede Te povabim. Jaka, na kolone, ker enkrat te dajo se bo klatlo nekje na White Road. Če moreš prit tako, da boš po magal držat, Ti bomo hvaležni.

Ono soboto so lovci od St. Clair Rifle kluba imeli tekmo med lovskimi psi v naši okolici. Navzoči so bili: Kren in Brown, Malovašič in Queeny, Pinal in Diana, Dolenc in Spotty, Penosa V. in Peggy ter Glazar in Herman. Prvo ime pomeni lovec, drugo pa njegovega psa, da ni boš napek bral ali razume. Nekje so dobili dva zajčka, in spustili po gmajni in zapodili pse za njima. Pri prvem zajcu je dobila pohvalo Diana, pri drugem pa je bila Peggy prva zajcu za petami. Zajec je bil tako zmešan in prestrašen, da je skočil nekemu ovčarskemu psu naravnost v gobec, od koder ga nismo več dobili. Mislimi smo, da bo prišel na drugem koncu ravada, pa ga ni bilo.

S tem pa še ni bila tekma končana, ampak se je nadaljevala v drugačni obliki. Jože je zajčka razkosal in ga dal vsakemu psu, čku po en kos. Zadnjo nogu pa je dobil Andy, ki je pa ni poje del, pač pa jo je porabil za tekmo na takle način: Privezal je zajčjo tace na vrh ter tekla po gmajni, psi pa za njim. Po preteku nekaj minut je bil že Brown za njim, ki si je za nagrado sam vzel tace. Čudno se mi je zdelo, da ni kateri psov po moti zgrabil za Andyto nogu, mesto za zajčjo. Take slusčajnosti je imel najbrže tudi Andy v glavi, ker je privezal zajčjo tace na precej dolgo vrv.

Lepo Te pozdravljam in ostanim Tvoj prijatelj

Tone s Flik-flik, Ohio.

1933	FEB.	1933
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

FEBRUAR

14.—Slovenska šola SND; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

14.—Community Welfare Club Valentine card party v Mervarjevi dvorani.

16.—Rogues Club, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

18.—Društvo Brooklyn št. 135 SNPJ priredi plesno veselico v Klima dvorani, 3241 W. 50th St.

18.—Aces Club, ples v S. D. Domu.

18.—Društvo Napredek št. 132 JSKJ, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Reher Ave.

18.—Društvo Spartans, št. 198 SSPZ; plesna veselica v spodnji dvorani SND.

19.—Društvo V Boj, ples v S. D. Domu.

19.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

19.—Pevski zbor Ilirija, koncert in ples v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

23.—Baseball Yankee Club, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

25.—Gospodinski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Reher Ave.

25.—Društvo sv. Katarine ima maskeradno veselico v Mervarjevi dvorani.

25.—Ženski klub Slovenskega doma, maskeradna veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

25.—Društvo sv. Pavla št. 239 KSKJ, veselica v Knausovi dvorani.

26.—Ženski odsek Hrvatske Slobode, ples v S. D. Domu.

26.—Dramsko društvo Ivan Cankar; predstava v SND in ples v spodnji dvorani.

26.—Skupne podružnice Slovenske Zveze prirede veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo veliko plesno veselico v Grdinovi dvorani.

28.—Ženski odsek S. D. Doma, maskeradna veselica v S. D. Domu.

28.—Klub društev SND; maskeradna veselica v obeh dvoranih SND.

MARC

4.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem Društvenem domu na Reher Ave.

4.—Društvo Abrašević priredi dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

12.—Clevelandka federacija društev SNPJ, popoldne program in plesna veselica zvečer v obeh dvoranih S. N. Doma na St. Clair Ave.

12.—St. Joseph Sports "min-strel show" v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

17.—32d Ward Democratic Club, ples v S. D. Domu.

18.—Klub Ljubljana, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Reher Ave.

19.—Društvo Prijatelj št. 215 SSPZ, zabava in igra v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

22.—Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

25.—Društvo Složne Sestre št. 120 SSPZ, veselica v spodnji dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave.

APRIL

2.—Društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ, 10-letnica obstanka, v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

9.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu.

16.—A. D. K. društvo priredi

St. Clair Rifle and Hunting Club

Piše A. G.

"Ena beseda ni en konj," pravi star pregovor, kateri se je zopet uresničil pri naši zadnji seji. V zadnjem poročilu sem pisal, da ga je naš novi predsednik polomil prvi večer, ker ni nič tretal, kot je to stara navada cziroma nekakšna dolžnost naših novopečenih nadlovec, zato se je pa naš Andy odrezal po seji 2. februarja, za kar mu bo iskrena hvala. Ampak tudi meni gre nekaj hvale, ker ako ne bi jaz našega predsednika opomnil, kaj se spodobi, bi on pozabil in mi bi bili šli vsi žejni od zadnje seje.

Značilno je, kako je naš predsednik pokazal že prvi večer svojo avtoriteto. Za natakarkarja je namreč določil eks-predsednika Sietza.

Naš podpredsednik Fr. Turšič menda tudi ne bo delar sramote svojemu predniku Jožetu Pograjcu, kajti prvo sejo je zamudil. Le v toliko je bolji kot Jože, ker je prišel, ko je bilo še nekaj malega v galonci, kar znači, da ima naš Frank dober nos.

Sejo je vodil naš predsednik naravnost izvrstno. Razbijal je po mizi s kladivom, kot tedaj pri Keržicu v šiški po nakovalu, ko se je učil kovaške obrti. Doma-lega je večino predlogov, pri-pomb in protipredlogov naših članov vrgel iz dnevnega reda, nakar je ostal samo ohačjan na dnevnem redu, s katerim smo se združili eni več, drugi manj.

Eduard naših fantov je, ko je prišel na cesto, začel žvižgat, kot bi hlical svojega psa in ko ga vprašam, kaj da kliče, mi je pojasnil, da svojo — lizo, češ, da ne ve, kje jo je zaparkal. Da-li sta prišla eden do drugega, ne vem. Na zadnji seji smo sprejeli tudi enega novega člana. Ključ-jo ga po imenu Frank, piše se pa Grebene ter kupuje in prodaja banane, makarone in kar

spada v ta oddelek, kakor tudi meso in klobase vse vrste. (Klobase ne kupuje, pač pa jih sam naredi.) Kdor hoče videti našega novega člana, naj se oglasi na 1297 E. 55th St. Najbolj-ši vtis name je napravil Frank, ko je takoj po sprejetju v naš klub primahal v dvorano z galončkom v roki. Pa tudi zapet zna naš Frank lepo in sicer po-je "naprej" (sedaj bo imel Turšič konkurenta). Zapel je ono "Ko sem šel po vas" in to s takim navdušenjem, da se je kar galonček na mizi začel priklanjati in kozarčki so kar poskakovali samega veselja. Torej dobrodošel v naši družbi, Frank!

Streljali smo po zadnji seji tudi, pa še kako! Menda bi kar do jutraj streljali, da se ni eden naših fantov spomnil ter nam žarnico, katera razsvetljuje tarče, razstrelil. To je bil Tine. Razbito žarnico sem nadomestil z novo, katero sem slučajno imel seboj, toda prihodnji strelec, ki je tudi Tine, jo je zopet razstrelil. Sedaj res ne vem, da-li je to ekonomija ali potrata.

Prihodnja vaja se vrši 16. februarja in želeti je, da se isti dan in sploh v bodoče ne strelja žarnic, ker preveč stanejo.

2. februarja smo takole streljali:

Sietz	109
Penosa L.	131
Malovašič	128
Susel	146
Kavčnik	114
Podpadeč	130
Urancar A.	149
Peterka	151
Pozelnik	82
Urancar J.	142
Penosa V.	121
Kren	112
Turšič	119
Glazar	131
Dolenc	155
Papesh	141

PONOSIM SE, DA SAM JUGOSLAVEN, KAO I HRVAT

Cleveland, O. — U jednoj separatističkoj novini na hrvatskom jeziku od 4. februara, čitam dopis, koji se mene tiče, u kome kaže ovako: "... Nova jugoslavenska zvijezda repatica na obzoru ..." Dopisnik je potpisao: Hrvat. No, ipak taj Hrvat pripoznaje, da sam zvijezda repatica, koja je ipak najmoćnija među zvijezdama svo-đa nebeskoga. Kada bi moja moć bila tako jaka u životu političkom Jugoslavena, sa tim bi se onda mogao ponositi. Drugo, da imam moć repatice, tada treba znati, da ne bi i ona mala četa Hrvata njega slijedila kao slijepac vodnika, nego bi ja stavio svoj sjajni rep pred svakoga poštenoga Hrvata i on bi ho-đio u svijetlu. No, hvala Bogu, moremo se pohvaliti, da imamo u Clevelandu 98% Hrvata, koji bodaju u svijetlu, misle svojom glavom, gledaju svojima očima.

Ja bi želio upitati toga veli-koga Hrvata, koliko je on do sada doprineo za hrvatsku kulturu, za hrvatski dobar glas? Je-li koja čista hrvatska organizacija, da ja nisam bio član ili ustrojitelj iste? Ako je taj Hrvat u sredini slovenske kolonije. Ugledajte se u braću Slovence, i vi počnete kulturni rad kao i oni. Naša braća Slovenci rade samo za slovensku i jugoslavensku kulturu, zašto onda i mi Hrvati sa tako mudrom glavom, kako što ste vi, ne bi radili za hrvatsku i jugoslovensku kulturu. Ako pako želite raditi za hrvatsku-madjar-sku ili austrijsku kulturu, tada, brate, morate učiti madjarski i njemački, jer sam siguran, da ne znate nijednoga. A da vam se rad olakša, moj bi vam bio ovaj savjet: raditi za hrvatsku kulturu, imati braće Srbe i Slo-venace s nama, tada ćemo se mo-samo ne onima, kako što je do-pisnik separatističkog lista. Ja nisam tražio Slovenaca, da nas

Hrvate organiziraju u kulturne klube, nego sam rekao, da i Slo-venci bi mogli biti članovi, kao što su Hrvati članovi slovenskih organizacija. Dakle, dragi Hrvata, izadjite van na polje i da se vi stavite na kulturni front Hrvata, siguran sam, da će vas svaki pošten Hrvat slijediti, ali samo VAN sa politikom Beča, Pešte i Rima.

Dokažite mi dobrobit i blago-stanje, koje su hrvatski narod uživali pod krunom Sv. Štefana i apostolskog cara! A da nika-kove više dobrobit nismo dobili pod Jugoslavijom, ta je dosta, da smo poznati po cijelom svijetu kao CROATIANS. Zašto ne napadate Italiju kroz njezin list, koja se ne da u hrvatskom i slovenskom jeziku Bogu moliti? Još jednom tvrdim, da je jedini spas Hrvatske i hrvat-skog naroda pod jakim i moćnom Jugoslavijom. Isto tako vrijedi za Srbe i Slovence. Ako se ja držim sa clevelandskim Slovencima, sa njima u društvima, klubovima, stime se morem ponositi, da Slovenci do moje osobe drže i poštuju. Zašto i vi niste? Ta siguran sam, da ste i vi u sredini slovenske kolonije. Ugledajte se u braću Slovence, i vi počnete kulturni rad kao i oni. Naša braća Slovenci rade samo za slovensku i jugoslavensku kulturu, zašto onda i mi Hrvati sa tako mudrom glavom, kako što ste vi, ne bi radili za hrvatsku i jugoslovensku kulturu. Ako pako želite raditi za hrvatsku-madjar-sku ili austrijsku kulturu, tada, brate, morate učiti madjarski i njemački, jer sam siguran, da ne znate nijednoga. A da vam se rad olakša, moj bi vam bio ovaj savjet: raditi za hrvatsku kulturu, imati braće Srbe i Slo-venace s nama, tada ćemo se mo-samo ne onima, kako što je do-pisnik separatističkog lista. Ja nisam tražio Slovenaca, da nas

kako ćemo onda nazvati organi-zaciju, da ne bi došlo opet do dijelbe? Nikako drugače, ne-go: Jugoslavenska.

Da je brat Hrvat kulturni čovjek, tada bi pisao dopise u hrvatske kulturne novine, i ako bi htio pisati u New York, tada Hrvati imaju svoj hrvatsko ju-goslavenski dnevnik, ako baš ne voli u gradu slovenske novine. Isto bi želio znati od dopisnika Hrvata, iz koje knjige i od ko-jez hrvatskog pisca on učio hr-vatsku prošlost. Siguran sam, da kako tako veliki Hrvat, nema ni najmanjeg romana hrvatske prošlosti, a kamoli samu hrvat-sku povjest. Zato želim, da se moje ime ne pomiće pokojeka-kovim gnusim novinama, koje su samo na crnilu hrvatske. Ako Hrvat želi, da me okrene sa ju-goslavenstva, tada me mora naj-prije sa hrvatstva, ali to ne mo-re ni jedno ni drugo.

Tko ne more kupiti hrvatski poučni, naobrazbeni knjiga, ja mu tada preporučujem "The Cleveland Public Library," branch E. 55th St. in St. Clair, dje će naći najveću zalihu hr-vatski knjiga u Americi. Ka-žem u Americi, jer znam, da je ova čitaonica najbogatija ju-go-slavenskom literaturom. Najsi-romaniji je onaj narod, kojega glupe vodje vode. Kada bi ja uvidio, da je naša hrvatska do-movina u opasnosti, a bio tako veliki patriota, moje bi mjesto bilo ZAGREB, za borbu domo-vine, a ne 5 hiljada milja daleko od Zagreba. N. P. Popp.

NASI LJUDJE

(Nadaljevanje z 2. stran)

šek" v Collinwoodu. Kmalu za-tem pa kot agilnega in poštvene valnega ustvaritelja narodnega doma in pozneje pa kot člana di-rektora S. D. D. Udeleževal se je povsod, kjer mu je le čas in rahlo zdravje dopuščalo. Vse sile je vrgel na oživiljenje čital-nice S. D. D. ter v organiziranje Jugoslovancov v "Jugoslavanski matici." Njegovo hotenje se je vedno vrtelo okrog osi združiti narod v kompaktno narodno za-vedno maso. Žal, da ni mogel uspeti vsled malčnosti nekaterih rojakov na tem začetem idealnem polju. Njegovo odlično delo je bilo tudi uvodni članek v spominski knjigi Slov. Del. Doma ob času otvoritve.

Pripomniti imam, da ves čas dela ta naš inteligent in tovarni trdo delo kot navadni delavec in ves prosti čas, kar mu ga zdrav-je dopušča, posveča narodnemu napredku v naselbini. Poleg tr-govske dela, v kolikor mu slabe delavske razmere dopuščajo do zaslužka, poučuje z največjim uspehom trirazredno slovensko šolo v Slov. Domu na Holmes Ave. Pri našem listu sodeluje s tem, da prestavlja prvovrstne romane iz angleščine, nemščine, hrvaščine. Globoko mu je pri-sreča naš zaslužni narod v Ju-lijki Benečiji in kadar on spre-govori o nasilju, ki ga je videl in doživel med našimi brati, vam morajo solze stopiti v oči. Ma-rijana poznamo kot vnetega go-vornika iz protestnega shoda, ki se je vršil pred dvema letoma v S. N. D. ob priliki, ko so Itali-jani po nedolžnem ustrelili na Bazoviški gmajni štiri naše mu-čenike. Svojo aktivnost v jav-nosti je le toliko opustil, da je od napora v vojni dobljeno bo-lezen prebolel in po nji okrevale.

Kot učitelj je zelo uspešen in otroci se ga z vso vnetostjo okle-pajo in visoko cenijo. Vse ga ima rado in starši mu zaupajo svoje deco v učenje. Njegova ženica mu stoji skrbno ob stra-ni in tudi v šoli poučuje ročna dela dekliški naraščaj. Marijan je kremenitega značaja, jeklene volje in neizprosno borce, dokler je v borbi za principe in ideale. V posebenih zadevah je indi-ferenten, ter se ogiba osebne po-lemike. Urbančič ne pozna kle-čeplastva in tudi ne vsiljivosti, pa tudi če ima in mora radi tega gnojni tropeti. Akademski po-nos in samozavest v lastno pri-čanje, ga niti korak ne od-

dalji iz ravnotežja. V besedi je gladek in priljubljen pripoved-nik, ter v družbi zaželen gost. S svojo skromnostjo si zna pri-dobiti simpatije in polno zaup-nost. Srce ima mehko, ki je polno ljubezni do svojega naro-da. Skoda, da ga nekateri ne razumejo.

Kako bi bilo prijazno gledati tega našega rojaka, če bi mu usoda naklonila, namesto trdega tovarniškega dela pozicijo, kjer bi vodil in učil narod ljubezni do lastnega brata. Vsi pogoji ga usposobljajo do tega, toda rojak nima sreče, da bi ga le enkrat v življenju ista prijazna pogleda-la. Čudna so pota življenja, da s svojo vedo lahko osreči druge in sam osrečenja ne more najti. Kaj mora stati med tem, kot pa srečno ali nesrečno naključje ži-vota. Vso srečo, katero uživa in mu je naklonjena, najde v do-bri in sočutja polni inteligentni ženi, ter pri sinku, ki ga ljubi. Življenje je tavajoč berač po praznem gozdu, toda tudi isti pride slej ali prej do kamna, kjer položi svojo trudo glavo k počitku. Bolje je srečo uživa-ti v jesenski dobi življenja, kot se pa nad njo veseliti v zgodnjih spomladanskih dnevih. Dokler ima človek odprto knjigo življe-nja in s ponosom zre na oprav-ljena dela, temu se sreča pribli-žuje korak za korakom. Upam, da jo rojak najde in vreden je, da se ga oklene.

Joško Penko, zastopnik Ameriške Domovine.

KAZEN ZA PRODAJALCE POKVARJENIH ŽIVIL

Včasih so bile kazni za pro-dajalce pokvarjenih živil mnogo hujše in radikalne kakor pa dan-danes. Kogar so na primer v srednjem veku v Franciji za-lotili, da ponareja živila ali da vozi taka živila na trg, tega so strogo kaznovali ter izpostavili splošnemu zasmehovanju. Do-tičnemu, ki je prodajal z vodo pomešano mleko, so to mleko skozi lijak vliвали v grlo toliko časa, dokler ni zdravnik izjavil, da se mora prenehati, ker bi bi-lo sicer početje nevarno njego-vemu življenju. Onega, ki je pro-dajal gnila ali sploh pokvarjena jajca, so privezali na sramotni steber in otroci so se smeli zabavati s tem, da so mu metali smrdljiva jajca v glavo; to se je vedno vršilo med glasnim smehom in odobravanjem mno-žice, ki je podžigala otroke, da so dobro merili. Kdor je pro-dajal pokvarjeno in drugače ne-užitno sirovo maslo, je moral stopiti na sramotni kamen, na glavo so mu naložili njegovo si-rovo maslo, in na sramotnem kamnu je moral ostati toliko ča-sa, dokler ni popolnoma raztopi-lo sirovega masla. Zato pra-vimo še danes raznim greš-lo na glavi. . .

ČESEN KOT ZDRAVILO Med zdravila, ki so bila že v starem veku visoko cenjena, mo-ramo vsekakor prištevati česen, ki ga že nekaj časa zanemarjajo, a ga moderni zdravniki znova močno uporabljajo za zdravlilo. Da je prišlo to zdravilno sred-stvo kljub priznani učinkovitosti ob veljavno, je v prvi vrsti vzrok odvraten duh. Oriental-cev, ki so na oster duh navajeni, seveda to ne moti; vidijo pa v česnu pojačevalno in pomlaje-valno sredstvo, zatojega ga uživa-jo v jeseni in pomladi za čišče-nje krvi in proti poapnenju ar-terij.

Morgan mora plačati \$37,000 odškodnine

New York, 11. februarja. Howard Baugh je dobil na višji sodnji države New York danes priznane \$37,500 odškodnine, ker ga je povozil avtomobil zna-pegne financirja Morgana. Baugh je trdil, da je dobil tako nalom-ljeno nogo, da jo bo moral vse življenje nositi v obvezji. Mor-gana ob času nesreče ni bilo v avtomobilu. Baugh je prvotno tožil za \$75,000 odškodnine.

Ta otrok velja \$3,000 vsak mesec

New York, 11. februarja. Za-puščinski sodnik Delehanty je odredil, da se vporabi za vzgojo in prehrano 7 letne Lucy Cotton \$3,000 na mesec. Njena mati, bivša igralka Lucy Cotton Thomas, je zahtevala \$45,000 na leto. Mati je navedla sledeče stroške, ki so potrebni vsak me-sec: \$800 rent, sofer in strežni-ca \$350.00, hrana za otroka, ma-ter in za uslužbenca \$600.00, šo-la \$50.00, obleke \$300, garaža \$150.00, oprava in popravila \$700, potni stroški \$1,000, zava-rovalnina \$750.00, učitelji, cvet-lice, zdravila \$400.

Suša in kobilice uničujejo poljske pridelke

Buenos Aires, Argentina, 11. februarja. Suša in kobilice so uničili eno tretino vsega argen-tinskega pridelka koruze, ki je posejana na 14,000,000 akrih, in je pravkar zorela. Pridelke koruze bo raditeja najmanjši v zgodovini Argentine.

Zbornica v boju proti dik-taturi Roosevelta

Washington, 11. februarja. V zbornici poslancev kongresa se je vnel hud boj glede predloga, da se podeli novemu predsedni-ku Rooseveltu skoro neomejena oblast, da reorganizira gotove vladne oddelke. To pravico je že senatna zbornica odglašovala z veliko večino, v poslanski zbor-nici pa ne bo tako lahko. Ven-dar se pričakuje, da bo zbornica dotično oblast odobrila, pričakuje se pa sedaj, da ko jo Hoover dobi v roke, da jo bo vetiral.

Mati oproščena ko je ubi-la svojega moža

Newcastle, Penna., 10. febru-arja. Mrs. Anna McNeil, 28 let stara, je pretekli ponedeljek ubi-la svojega moža, potem ko je mislila, da ji mož streže po življenju. Koronerjeva porota je preiskala slučaj in so se porot-niki izjavili, da Mrs. McNeil ni kriva umora. Mrs. McNeil je mati dveh malih otrok. Njene-ga ubitega moža so včeraj poko-pali.

Sneg velja New York mnogo denarja

New York, 11. februarja. 19.-340 delavcev je najelo mesto New York ta teden, da so odstra-njivali sneg, ki je zapadel nena-vadno debelo. Delavci so zaslu-žili v treh dneh z odstranjevan-jem snega nad \$80,000.

Japonska je kaznovala ruske kapitane

Tokio, 11. februarja. Kapitani treh ruskih ribiških ladij so bili vsak obsojeni na \$300 globe, ker so zavozili v zaprti in utrje-no japonsko luko Futami. Prvotno so hoteli Japonci zapleniti prizadete ladje, toda visoki ja-ponski uradniki so se bali, da pride raditega do nesporazuma med Japonsko in Rusijo.

MALI OGLASI

Naprodaj je

konfekcijska trgovina in groce-rija na 30. cesti in Payne Ave. Jako dobra prilika za malo dru-zino, ki je brez dela. Se lahko dobro preživi. Prodajalna je v zelo dobri okolici. Cena je ja-ko nizka. Rent samo \$20.00 na mesec. Oglasite se na 965 E. 77th St. (x)

Naprodaj!

Naprodaj je hiša, za eno dru-zino, 7 sob, s kopalščem, furnez. Cena samo \$3150. Prva vknji-žba na Cleveland Trust \$2100. Naprodaj je hiša 6 sob, za eno družino na 185. cesti. Lot 93 x 183. Tri garaže. Cena samo \$4600. Za nadaljna pojasnila vprašajte pri Mihaljevich Bros. 6291 St. Clair Ave. (37)

Proda se farma

ali da v najem, 46 akrov, z vsem orodjem in živino, ali pa brez. 26 milij od Clevelanda. Pozve se na 981 E. 67th St. (36)

Mlinarjevi

Za "Ameriško Domovino" predstavil M. U.

"Pač zato ker oče misli, da vama je treba krepke roke, vidva ... ker pač misli, da tiči v vama marsikaj, kar treba izbiti!" je branila Apolonija.

"Ne" je trnil Urh, "pač pa zato, ker nekaj veva o njem."

"Kaj pa vesta?" je vskliknila Apolonija strogo in grozeče.

"Seveda!"

"Seveda!"

"Sedaj veva prav natančno, da je sestrično iz mesta poljuboval in se kaj hujšega ... zato pa bi naju najrajši pokončal!"

Apoloniji je postalo vroče. Roka z blagoslovljeno vodo se ji je tresla. Obotavljala se je. Konečno je našla oblast nad seboj. "Konrad, prikloni sem!" Prekrižala ga je ter govorila blagoslovljujoče besede.

"Pridi sem, Urh!"

In tudi njega je pokrižala. Nato je dejala: "Sedaj sem vaju, kolikor je bilo v mojih močeh, oprala zlega strupa. Tako pravita tedaj, da sta videla. Pa da sta videla, da bi bil to žensko umoril — vaju oče je. In tudi, če vaju še več in še bolj krivično kaznuje — vaju oče je. In ko bi bil vaju oče vso sramoto sveta nase nakopal, morata vidva sramoto prikrivati, a ne je odkrivati. Vaju oče je! Zato pa morata tudi sama oči zapreti, a ne da jih še drugim odpirata. Kajti tako zahteva zdravo srce. On, on, pravita vedno, a niti enkrat ne: oče! Vaju oče pa ni tako grešil, kakor mislita vidva. Kajti tedaj je bila sestrična že skoro njegova žena ali pa bi — on pač ni drugače mislil — kmalu moral postati. Tako jo je imel rad, kakor vidva ... ne vem, kaj pa imata vidva rada? Kakor ti, Konrad, šolo — in kakor Urh igranje pri bajerju!"

"Tebe imava rada!" sta vpila oba brata, a režeč, kakor bi hotela popasti.

"Tedaj, imel jo je rad, a vendar jo je poslal stran. Zakaj? Radi vaju, za nas, da ne pripravim nemira v hišo, da ne položim dvojnih otrok — male sestrice, male bratce — v staro, zaprasedeno zibelko. To ga je strašno mnogo stalo, tako mnogo, da se sedaj kesa, če se le angel varuh za trenutek odstrani od njega. In še vedno nosi vojno v svojem srcu. In češče si misli: Poživim ga, saj nista vredna, saj se mi nikdar ne zahvalita z boglonačem!"

Sedaj sta pričela dečka, ki sta dosedaj zakrknjeno strmela predse, nenadoma glasno jokati. Tiščala sta Apolonijo in je nista pustila od sebe, kakor da se bo jista in, da ji imata še nekaj povedati.

"Ali naj vaju nabrišem?" Zmajala sta odločno z glavo. "Tedaj pojdiva v posteljo. Še enkrat vaju pridem pogledati."

Spodaj pa je godrnjal Mlinar: "Uha so mi zopet zapela — kriv je vedno tisti, ki kaznuje. Ali si jih vzela v varstvo pred to pošastjo?"

Apolonija ni odgovorila. Ko so že vsi spali, je prišel Mlinar še enkrat v izbo in dejal: "Tako, tedaj ti pojdiva na ples! Pa naj ima tudi Lucija svoje veselje. V mesto jo bom vzel!"

Apolonija se je molče sklonila nad svinje.

In že je zopet prevzela Mlinarja jeza, ker je bil prepričan, da mu hoče kljubovati.

"Poboma dajes nesramno potuho — ti, ti si kriva!"

Tedaj je dvignila glavo, ga odločno pogledala in dejala: "Oče, ali smem govoriti nekaj z vami, kar ne bi nikdar? Mislim pa to: Pripljite, kadar pojdiva v mesto, s seboj sestrično. Poročite jo, bolje bo za vas in za nas!"

"Tako govoriš sedaj!"

"Da, prav s svoje vesti! Za vas, to ve sam Bog, a kar vem jaz, je pa to, da niste dovelj moža za tako žrtev. Prešibak ste. Tudi preveč gledate za dobičkom. Predrago se pustite plačevati. Saj ni nikogar skoro v hiši, ki ne bi moral tega dolga vsako uro plačevati. Pač ste postal kakor praveč trdosrčen skupuh. In tudi ne vem, kdo je na slabšem: na dekletih ne vidite ničesar, na pobih pa preveč. Človeka nikar ne smemo primerjati z živaljo. Kdo pa je kriv, da se pes boji? Vedno le gospodar! Od narave se nihče ne boji. Od narave sta poba dobra. Sedaj pa sta razježena in trmasta in zakrknjena. Od onega dne dalje raste pri nas le plevel. Kam bo prišlo! Skoro da bi dejala kakor Martin: Ljubša bi mi bila vojna in kuga in lakota!"

Mlinar je najprej zagnal kapo od sebe, nato pa zakresal po sobi "zajca." Ko pa je opazil Apolonijino odločno resnost, je bil miren ter je le s poveseno brado poslušal. Konečno je izbruhnil: "Jaz pa nočem! Seveda sedaj bi ti bilo lepo komod! Ubežati bi hotela? No, poročiti se ... tega ne bom ... dovelj mi je že vas!"

"Dobro, tedaj," je odvrnila mirno, "tedaj sva edina. In tako se bo tudi to nevzdržno neurje zvrnilo. Ampak s poboma pa ne gre več. Kdo naj se zavzame za njo? Vi ste prestari, jaz premlada. Naj bi šla kam v šolo. Pri nas tu pohajkujeta, kadar se jima le zljubi. Le v enomer ju zalotim. Nečesa naj bi se izučila. Kako bi bilo z latin-skimi šolami?"

"Oho, pa kar oba, ti hočeš pač napraviti gospoda iz njiju! Lumpa bosta!" "Da, prav imate, tu v naši šoli, ko hodita preko polja, to bi tudi jaz dejala!" je vskliknila Apolonija ojstro. "Za poskušnjo bi ju dali v šolo. Vi se vedno pritožujete, da ste se premalo naučili, Lovrenc ravno tako. Če pa ne bosta za to, ju pa lahko zopet vzamemo domov." Oba sta nekaj časa molčala. "Ko pojdeste jutri v mesto, pa lahko povprašate in tudi že poiščete stanovanja."

"Za to ne pojdem v mesto in tudi bi potem dejala, da sem ju zapodil od hiše. To naj bi napravil tako nekako kakor bi prošil odpuščanja? Ne, za ta dva že ne bom brusil pet."

"Tedaj boste pač dovolili, da jaz vse poskrbim!" Medtem ko je to dejala, je poručila. Vselej in obenem bol jo je pekla v prsih in čutila je, kako ji bije srce. Kajti h komu bi se zatekla s to zadevo, če ne k Joahimu? Videla ga bo zopet po tako dolgem času! Kar čudno ji je postalo. Tako, kakor bi grozila smrt ali pa bi bila na robu prepada. Kajti pred vsako izredno srečo odpirajo temne zveri svoja žrela in še zadnja vrata, skozi katera moraš, hočejo postati zid. Zapadla je, ne da bi se zavedala, v premišljevanje. Zato pa se je tudi prestrašila, ko je nenadoma oče vrgl od sebe nje prve besede, ki so ga očividno pekle kakor tleča žerjavica. Zasmehoval je: "Jaz nisem mož, jaz sem prešibak! Sploh nisem vreden, da bi si vame čevlje brisali! Saj je resnično velika naloga, imeti tako popolne otroke okolo sebe. Gledajo doli na očeta kakor petelin na stolpu doli na ubogo glisto. Da, tako popolni! Ti posebno! Pričo tebe se že človeku zdi, kakor bi si ne smel upati ničesar več."

Postal je zagrizen. "Popolni — sedaj razumem marsikaj. Ce lo sama nebesa se vesele sedemdesetih grešnikov bolj nego ene-

ga popolnega človeka."

Apolonija se je zastarmela vanj široko odprtih oči. "Oče, tako me še ni bolelo nič na tem svetu, kakor ta vaš zasmeh, niti materina smrt. — Oče, vse pravi ... a to je kakor peklenški ogenj — od kje le imate to?"

Nadaljeval je, bruhal svojo jezo: "Vse mi predbacivate, vse očitete, kmalu celo jedačo. To se pravi, poskušate. Saj ne bom kmalu imel prostora več poleg tebe, povsod me odrivaš. Če pa se oglašim, hop, že mi očitate tisto malo počitka."

Pustila je, da je tožil in stokal, ne da bi spregovorila besede. Ko je obmolnil, je vstala in dejala: "Tako sem se zmotila! Vam v nadlego tedaj sem se mučila! Jaz bi lahko dejala sedaj: mnogo lažje je, ako človeku ni treba za toliko skrbeti. Vendar — to edino nadlogo vam bom pa še zanaprej povzročala. In bom tudi storila, tako popolno kakor bom le mogla. Druge nadloge, upam, ne boste deležni od moje strani!"

Ko se je vrnil Mlinar z Lucijo, dobre volje in nekoliko natrikan, iz mesta, je hvalil dekleta, ki je postalo tako na mah razumno. Povsod se lahko človek z njo postavi. Ve, kedar treba govoriti in kedar molčati. In govori moško, mnogo čez svoj starost. En edin otrok mu še dela nekaj veselja, drži z očetom in ga spušča.

Vendar pa je prinesel Apoloniji nove čevlje, a ko ga je vprašala, kam bo treba jutri poslati vzcnike, se je navihano zasmehoval: "Premislil sem si. Nisem prišel na ta svet, da bi vladal — le ti naprej vladaj, Apolonija! Čeravno ni taka popolnost človeku v hiši češče udobna, vendar odvzema težke vrece!"

SEDMO POGLAVJE

Za zvečer je najprej Tekla, a potem še sebi napravila lep pušljec. Nato so si oblekle krila, modrece, predpasnike in čipke, kakor se spodobi za ples, a konečno ste si še izbrali nekaj zbrnega nakita in zlate broške. Volnene rute so ju imele čuvati pred nočnim hladom. Niso šli po udobni kolovozni, pač pa go-ri po strmi stezi, katero so pre-raščale korenine in ki je bila, vsled dreves, ki so jo obdajale, vedno polna blata, izvzemši seveda tedaj, kadar je zamrznilo. Trudapolno so plezali navzgor v strmino, a Lovrenc, ki je dihal najtežje, se je jezil nad očetom, ker jim ni hotel dati voza. "Ako se pripeljete z vozom, bodo de-žali: S tujim ovsmo je pač lahko pitati konjičke!"

Zgoraj je postala steza spo-jožna. Lahan snežek je pokrival travo in grušče, a le toliko, kakor bi pokrivalo roko prozorne čipke. Iz vasi, ki je bila v bregu, sem so lajali psi in svetile redke luči. Šli so molče.

"To pa že moram reči, besede varčite danes," je godrnjal Lovrenc, "kakor da morate vzeti da-nes vse fante nase."

Apolonija je pristala, da se vendarle sedaj nekoliko boji. Tekla pa se je opravičila, češ, Lucija ji manjka. V resnici pa se je nečesa bala. Tudi Martin ni šel na ples. Dejal je bil: "Varčevati moram, pa tudi se preveč cenim, da bi se kot hlapec kazal na plesišču."

Tekla je bila tako pod sestri-nim vplivom, da je češče bila za-čuvaja, kadar se je parček se-stajal. Lucija ji je bila obljudi-la vse dobrote sveta, a Tekla je že vedela, da se tajna ljubezen češče zateka v sili tudi k lažem.

V veliki gostilniški sobi v va-si je bilo toliko parov, da niso mogli vsi obenem plesati. Pa tu-di ne bi bilo mogoče primerjati teh grobih smrekovih desak z gladkim podom kašče, po kate-rem je drsela noga kakor po dr-sališču.

Izkazalo se je kmalu, da je nekdo Teklo pričakoval, kajti eden fantov je takoj pokazal, da je zadovoljen pustiti radi nje vse druge v nemar. Podobnikov Tone je prosil takoj za ples in se je trudil, da bi ji dopadel.

(Dalje prihodnjič.)

MILU URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

"Lej," so govorile, kadar jih je bilo več skupaj, "ta Hlavajeva je pa pridela!"

"No. Se bo imel Adam vsaj nad čim veseliti."

"To pa to."

Te neumne govorice, polne škodoželjnosti in zlobe, so se ponavljale vsak dan do presedenja. Obisk ali srečanje pred cerkvijo ali pri vodnjaku nista mogla miniti brez njih. Bile so kot vsakdanji kruh, s katerim so se krmile pobožnjaške ženske. Če jim niso zadostovale, so jih raztegnile ali postavile na glavo; tako so nastali sklepi, od katerih plesnive logike bi postalo celo psu slabo. Adam baje, ko je slišal, kaj se je z Evo zgodilo, sploh noče več domov. Prišel bi bil, ker je bil oproščen, toda ko mu je nekdo povedal, kako je z Evo, je baje preklical reklamacijo in se od jeze vojskuje dalje.

Kakor se je govorilo, je to po-vedal neki vojak, ki je prišel s fronte, kjer je bil z Adamom skupaj. Ta govorica je Evo zelo potrla, čeprav ji ni verjela. Spomnila jo je vseh možnosti, ki so prežale neke za mejami zavesti. V tej zmedni čutov ni bilo mogoče nikomur verovati, celo najbližnjim ne; vse je bilo mo-goče, vse je hitelo po svojih po-sebnih potih k uresničenju. Vsakdo je zapiral svoj razum v glavi in vsak je imel neke tajne namere, ki jih ni nikomur za-upal.

Drobci teh govorice so dosegli celo župnišče. Slišal jih je tudi dekan. Mrva in ker je dobro po-znal pošteno mlado Hlavajevo družino, je dal poklicati Evo.

Prišla je in dekan Mrva jo je sprejel v svoji sobi z oknom na vrt, kjer je molčal temno zeleni polmraz nedeljskega popoldne-va. Rekel ji je: sedi in gledaj oč-skozi okno nekam navzgor kakor v nebo, je vprašal:

"Kaj to pomeni, Evica?"

Rahli, mehki glas se je kakor bel golob vzpel nad Evo. Skozi odprto okno je vel v sobo iz vrta vonj zorečih jabolok. Sok se je lil iz drevesa in se takoj sušil na solnecu, v nedeljo kakor v de-lavniki, in čebelnjak z razno bar-vnimi panjovi se je svetlilak iz-med sadnih dreves kot velika igrača, ki so jo zanesli tja otroci in pozabili nanjo. Dalje, za vrtom neke, so pravkar vzleteli strnadi. Napravili so velik krog, kakor bi hoteli odleteti daleč v polje, potem so se pa obrnili in posedli po visokem, suhem to-polu, ki se je dvigal za ogrom vrta.

Eva je stisnila ustnice in se premaknila; slišala je vpraša-nje, razumela ga je in treba je bilo dati nanje odgovor. Jezik se je zganil, a se je zapletel v glo-binah duše, ko je hotel dvigniti vso grozno mešanico, sparjeno in skisano kakor testo v metrgi, in jo bruhniti k nogam tega sre-brno lasega starca, na pašo nje-govim očem. Strašno bi ji bilo odleglo ... Toda začutila je, da se je jezik potopil v tako trpkost, da ni mogel z njo na dan. Pred Evinimi očmi je vstal grozni ne-smisel dni, zamorjenih z mrli-skim strupom prešlih dogodkov. Besede so se razletele s priprav-ljenih stavkov kakor strnadi, ki so sedli na topol — vsak na svo-jo vejo.

Eva se je zgenila. Obupana je dvignila oči.

Jezik ji je odpovedal službo. Morda je dekan Mrva slutil, kaj se godi v Evini notranjosti. Pogledal jo je s pogledom, ki je pronical stvari do dna, in dolgo tako gledal nanjo. Nato se mu je oko zameglo in se umaknilo; dekan Mrva je obrnil oči zopet navzgor k nebu in zašepetal:

"Evica, Evica. . ."

Ni čakal odgovora. Pred ma-lim srebrno lasim, skoraj pri-kazni podobnim starcem so se

razgrnila stola. V temi pra-gozdov je videl iz jame stopiti človeka, ki je z enakim navdu-šenjem gradil in rušil. Vojske so šle preko sveta in v ljudskih rokah je žvenketalo orožje. Brat je ubijal brata s peno sovraštva na ustnicah, se vračal domov in spočel sina velikega duhovna, ki je v templju, okrašenem s slo-novo kostjo, opominjal ljudi na deset božjih zapovedi. "Ne ubi-jaj!" "Ne prešustvuj!" Kljub temu pa so ubijali svoje lastne očete in prešustvovali z lastni-mi sestrami. Izvoljence so pro-glašali za norce, iz zavrženih pa so vstajali veliki sinovi, ka-terim so postavljali spomenike, višje kakor hiše. . . Gorelo je na zapadu, a gorelo tudi na vz-hodu. Kuga je prišla in opu-stošila cele pokrajine, pa je zo-pet nastopilo blagostanje; mla-denč je plesal z dekletom v ra-dostnem razpoloženju od večera do jutra, in žene so se kopale v mleku. Stoletja so minevala, v teh pa so se prekucevali naduš-ljivi dnevi, ki so pa le zadosto-vali, da se je potočilo morje solz in so se sprožile salve smeha. Hudo je bilo, toda nikdar ni bi-lo tako hudo, da bi ne moglo biti še huje; tudi dobro je bilo, pa vendar nikdar tako dobro, da bi ne moglo biti še bolje. Nekate-ri so se veselili ur, drugi let; nekaterim je zadostovala minu-ta, drugim pa tudi stoletje ni bilo zadosti. Bilo je življenje in bili so zakoni, toda življenje je šlo vedno enako brezobzirno svojo pot naprej.

In ta mala žena, sama v tem vrtincu? Kdo jo more obsodi-ti? Tisoče mladih, krasnih živ-ljenj se je utopilo v Mazurskih močvirjih, pa se ni nihče pohuj-ševal. Krone so sedele na ma-ziljenih glavah, generali so zma-glovasto vihteli meče, toda ni-če ni iztegnil roke, da bi jih po-klical na odgovor. To ženo tu pa, ki je zabredla in se spotek-nila — Bog ve, zakaj — naj bi preoval že vsak capin? Kdor je boljši od nje, naj vrže kamen nanjo. . .

Brez besede je spremil dekan Mrva Evo prav ven in ko je šel mimo kuhinje, je dejal gospo-dinji:

"Dajte ji kaj za malega."

Gospodinja je debelo pogle-dala, dekan Mrva pa jo je pre-vozl, kakor prezreš votel panj v gozdu. Sam je vzel kruh, odre-zal kos slanice ter ga dal Evi, rekoč:

"Samo glave ne izgubi!"

In ko je bila že med vrati, je za njo dodal:

"Če Bog da, bo že še bolje."

Evi je bilo, kakor da so se pre-trgali oblaki nad njo. Iskrci se šop majhnih upov je padel v njeno dušo in jo ogrel z minlj-i-vo toploto jesenskega popoldne-va. Oči so se ji orosile od hvaležno-sti, kakor se orosi trnolja v ju-tru, in Eva se je skoraj srečna vrnila domov.

XVIII

Jezik župnikove kuharice je bil dolg kakor tri morske milje,

oster pa kakor dobra sekira. Te-sala je z njim kakor ročen te-sar, ki mu pride pod roko hloh brez grč. Le škoda, da je ta iz-borni jezik prišel pod copato kurjega razuma in se tako spre-menil v cunjio za brisanje vsega, kar je prišlo podenj.

Komaj so se ta dan zaprla vr-ta za dekanom Mrvo, je pohitela h kaplanu z napihnjeno novico: "Za Boga, gospod kaplan, ko bi vi vedeli, kaj se pri nas go-di!"

"Kaj vendar?" se je obrnil ra-dovedno Letay, ki je po tej po-ti prodiral za vaše kulise in na tej podlagi gradil svoje moral-ao-poučne pridige.

"Gospod dekan redi to. . ."

Kuharico je bilo sram izreči to ime; ni si hotela z njim oma-zati svojih ust.

Kaplan Letay ni vedel takoj, za kaj gre, zato je vprašal:

"Koga?"

"Tisto. . . Hlavajko," je na-zadnje spravila iz sebe.

Kaplan Letay se je spomnil. Saj je slišal tudi on mnogo pra-viti o njej.

"Hlavajka. . . Hlavajka?" je ponavljajl priimek, pred njim pa je vstal obraz žene, ki se je pre-grešila proti šesti božji zapove-di. "Velik greh, smrtni greh," je mislil. Kaplan Letay pa je greh sovražil; po njegovem osebnem mnenju kes ni bil ni-kdar dovolj velik, da bi ga opral, posebno pa ne na kmetih, kjer imajo ljudje namesto duše — ta-ko se je izražal — šop slame. Ker je imel zlikane hlače, ni ho-dil po vaseh, kjer bi bilo treba preskakovati jarke, in tudi v hi-se ni zahajal. Kmečke hiše ima-jo visoke prage a nizka vrata: če ne paziš dosti, imaš takoj na glavi kakor pest debelo bulo. Take predstave je imel še iz otroških let, toda čeprav je bil že zrel mož, se jih Letay ni mo-gel znebiti. Spadale so k onim prvim mogočnim stavbam člove-ške domišljije, katerih niti ra-zum ni mogel podreti. Njegov napor, da bi jih uničil, je bil po-doben naporu mladega fanta, ki hoče po sili postati zrel.

Sovražiti greh je smatral ka-plan Letay za eno izmed pogla-vitnih krščanskih čednosti. Ko pa je sovražil greh, je sovražil prav za prav ljudi. Njegova tragika je pač bila, da ni znal razlikovati pojmov. Pojmi so ga zgrabili in nosili s seboj ka-kor igračo.

ZA SELITEV

IN DOBER PREMOC SE
PRIPOROČAM
JOHN KOPRIVEC
1143 Addison Rd. (zadej)
Henderson 1920
Dobra postrežba in zmerne cene

Model A (tudi model B)
Maytag, najboljši pralni
stroj, z velikim, četvervo-
glatim čebrom iz aluminija
in slavnim Maytag roller iz-
žemalcem vode. ZNIZAN

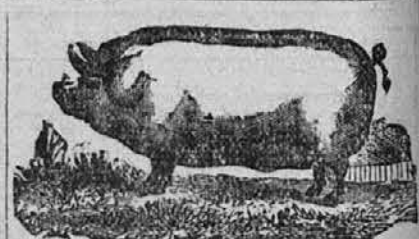
\$26.00

MANDEL
HARDWARE

15704

Waterloo Rd.

KENmore 1282

Debeli prešiči
naravnost z dežele

Vseh velikosti, živi ali osnaže-
ni, pregledani od mesta in jih
pripeljemo kamor želite. Meso
v kosih, šunka, plečeta, loins in
vse druge stvari se dobe vsak
torek in petek, koljemo pa vsak
ponedeljek in četrtek. Pridite in
izberite si sami.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, O.
Tel. Wickliffe 110-J-2

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihalich Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za

vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domo-
vino točno in po dnevnih

cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notar-
ske listine, kakor: izjave,

kupne pogodbe, pooblastila

in testamente.

CENE ZMERNE, POSTREŽBA

TOČNA, POSLUŽITE SE

TEGA SLOVENSKEGA

PODJETJA

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI

ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. Henderson 0919

Pravi
**BLUE DIAMOND
PREMOG**

POSEBNA CENA

\$6.00

pripeljana na dom

L. R. Miller Fuel Inc.

1007 E. 61st St.

Henderson 8670

ENdcott 1030